

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 441-6501

Ügyszám: 167/2010/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

425/2010. (IX. 29.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszos** 2010. április 16-án előterjesztett és **panaszos**¹ 2010. május 19-én előterjesztett **panaszát** a 2010. szeptember 29-én megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

e l u t a s í t j a .

A Testület felhívása ellenére a panaszosok beadványukat aláírásukkal nem erősítették meg.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

1) Az édesapa panaszos 2010. április 16-án a Testület honlapján elérhető elektronikus bejelentőlapra tett panaszt a fiát, illetve volt feleségét érintő rendőri intézkedés ellen. Előadása szerint fiát és volt feleségét a nő jelenlegi élettársa bántalmazta, ezt látlelet is igazolja. Amikor 2010. április 2-án fia és volt felesége 23 óra körül hazaértek, az élettárs nem engedte be őket lakásukba, zárat cserélt. Az édesapa elmondása szerint a rendőrség megjelent a lakásnál, azonban mivel semmit nem tettek, és a lakásba továbbra sem lehetett bejutni, 17 éves fiának egy barátjához kellett átmennie éjszakára.

2010. április 5-én a fia a Lenti Rendőrkapitányságra ment, ahol ki akarta egészíteni korábban tett feljelentését, és panaszt szeretett volna tenni a rendőri intézkedéssel összefüggésben, azonban a rendőrség épületébe nem engedték be. A panaszosok a rendőrség épülete előtt, az utcán tudtak beszélni a rendőrökkel.

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszosok személyes adatait töröltük.

Az eset óta a fiú panaszos – édesapja elmondása szerint – pszichiátrián van, nem mer hazamenni, édesanyja és annak 2 kiskorú gyermeke pedig a kutyával alszik, mert félnek a nevelőapától.

Az édesapa panaszos nemtetszésének adott hangot az intézkedő rendőrök eljárásával kapcsolatban, valamint aggodalmát fejezte ki a rendőrök részrehajlása miatt, amely véleménye szerint a nevelőapa és a rendőrök ismeretségén alapszik.

2) 2010. május 12-én kelt levelében a Testület – azon túl, hogy több ponton kérte a történések leírásának kiegészítését – felhívta a panaszos édesapa figyelmét a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdésében foglalt hatásköri szabályozásra, amelynek értelmében a Testület azon személy vonatkozásában folytathat vizsgálatot, akit a rendőri intézkedés, vagy mulasztás érintett.

A konkrét esetben a fiú panaszos és az édesanyja voltak ilyen személynek tekinthetők, ezért az előadó testületi tag tájékoztatta az édesapa panaszost az Rtv. 92. § (3) bekezdésében foglalt alábbi rendelkezésekről: a panaszjárásban korlátozottan cselekvőképes személy helyett törvényes képviselője vagy meghatalmazottja is eljárhat; a panasz továbbá bármely esetben meghatalmazott vagy jogi képviselő útján is előterjeszhető.

A fentiek értelmében a testület jelezte: amennyiben a panaszos fia a 18. életévét még nem töltötte be, úgy nevében törvényes képviselőként az édesapa vagy az édesanyja is eljárhat, de a fiú saját maga is tehet panaszt.

Az édesanyja sérelmeit a Testületnek csak abban az esetben van lehetősége vizsgálni, ha azt saját maga kéri, vagy az eljárásban való közreműködésre az édesapa panaszost meghatalmazásban felruházza.

Hozzáfűzte ugyanakkor, hogy bármelyik fent vázolt lehetőséggel élnek is az érintettek, arra valamennyi esetben szükség van, hogy a panasz saját kezű aláírással ellátott példányát a Testületnek megküldjék.

3) Ezt követően a fiú panaszos 2010. május 19-én a Testület honlapján elérhető elektronikus bejelentőlapra újfent benyújtotta panaszát. Abban előadta, hogy 2010. április 2-án „családon belüli erőszak volt”. Másnap édesapjával elmentek a Lenti Rendőrkapitányságra betekintést kérni az előző napi ügy irataiba, valamint a feljelentést kiegészíteni, azonban nem engedték be őket a kapitányság épületébe. A rendőrök – állítása szerint – nem voltak segítőkészek, sőt kioktatónan beszéltek vele és ellenségesen viselkedtek. A „ügy kapcsán” a panaszost vádolták, pedig véleménye szerint nem jártak utána kellően az ügynek.

4) A fenti beadvány kézhezvételét követően a Testület levélben a fiú panaszoshoz fordult. Több vonatkozásban kérte a beadványban foglaltak kiegészítését, valamint a panasz aláírt példányának megküldését.

5) A fentiek ellenére a Testület sem az édesapától, sem az édesanyjától, sem pedig a fiútól nem kapott aláírással megerősített panaszt.

II.

Az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdése szerint: akinek az e törvény IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása alapvető jogát sértette – választása szerint – panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez, vagy kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálja el.

Az idézett rendelkezés szerint a Testület eljárását – akár személyesen, akár képviselő útján – csak az kezdeményezheti, akit a rendőri intézkedés érintett, ezért a Testületnek vizsgálnia kell, hogy a panasz az arra jogosulttól származik-e. Ennek érdekében – a Testület Ügyrendjének 7. § (2) bekezdés b) pontja alapján – az elektronikus úton benyújtott panaszok esetén a titkárságvezető felhívja a panaszost, hogy a panaszát postai úton, aláírásával erősítse meg.

Jelen ügyben a Testület mindkét panaszos figyelmét felhívta a fenti rendelkezésre, és arra, hogy a Testület vizsgálatát csak abban az esetben kezdheti meg, ha aláírt beadványban is kéri az ügy elbírálását. Az első tájékoztató levelet 2010. május 12-én küldte el a Testület a panaszos édesapjának, amelyet a panaszos egy hozzátartozója – a Testülethez visszaérkezett tértivevény tanúsága szerint – 2010. május 14-én vett kézhez. A második tájékoztató levelet a Testület 2010. augusztus 9-én adta postára a fiú panaszosnak címezve, amelyet – a tértivevény tanúsága szerint – 2010. augusztus 23-án a panaszos egy hozzátartozója átvett.

Az azóta eltelt időszakban egyik panaszostól sem érkezett válaszlevél a Testülethez, amelyben sajátkezű aláírásukkal is kérték volna a Testület eljárását.

III.

A Testület a fentiekre figyelemmel, a Testület Ügyrendjének 7. § (2) bekezdés b) pontja és az Rtv. idézett szakaszai alapján a rendelkező részben foglaltak szerint döntött, és a panaszokat elutasította.

Budapest, 2010. szeptember 29.

Dr. Juhász Imre
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Féja András
testületi tag

Dr. Kádár András Kristóf
előadó testületi tag